

دکتر پرویز کاظمی

گزارش به هیئت مدیره کانون

کنفرانس بین المللی حقوق بشر در تهران

هیئت مدیره کانون وکلا با توجه به اصالت حقوق و اولویت قانون در کلیه امور و مسائلی که در قلمرو حقوق و آزادیهای بشری و صلح و امنیت جهانی و حکومت قانون مطرح میشود با یک دید وسیع شرکت میکنند و علاقمندی خود را با تعیین نمایندگان و اجدد صلاحیت و از شخصیت‌های بارز حقوقی و وکالی نشان میدهد. شرکت نمایندگان ایران در تمام کنفرانس‌ها و کنفرانس‌های حقوقی چه در غرب و چه در شرق یکی از اقدامات برجسته کانون وکلاء ایران است که آثار و نتایج آن در اعتلاء حقوق و بزرگداشت نام ایران و انعکاس کوشش‌ها و تلاش‌های بیدریغ رحمة جانانه ناشی از تحول و انقلاب سفید شاه و مردم در تمام موارد نمایان میباشد.

از جمله فعالیت‌های کانون در این زمینه شرکت در اتحادیه بین المللی وکلا (U.I.A) و کانون وکلا جهانی (I.B.A) است علاوه بر این نمایندگان کانون یا سایر شخصیت‌های وکالی در کنفرانس‌ها و کنفرانس‌های بین المللی در قلمرو و حقوق بمعنی وسیع و عمیق کلمه شرکت و با ایراد سخنرانی‌ها و پیشنهادات سودمند در گسترش حق و عدالت و آزادی و قانون فعالانه کوشش میکنند. توجه خوانندگان گرامی را به گزارش‌هایی که در سال

نوزدهم مجله کانون چاپ شده است جلب مینمائیم .
اینک با ابراز نهایت خوشوقتی به اطلاع خوانندگان
گرامی میرسانیم که در کنفرانس بین المللی حقوق بشر چند تن از
شخصیت های وکالتی ایران بعنوان نماینده و ناظر شرکت داشتند.
از جمله شرکت کنندگان جناب آقای دکتر پرویز کاظمی
وکیل محترم دادگستری بودند که برای نمایندگی کانون و کلا
جهانی (Bar Association International) از طرف
کانون وکلاء ایران، معرفی شده و گزارشی در زمینه امور کنفرانس
تنظیم کرده اند که ما ضمن تقدیر فراوان از زحمات و خدمات
ایشان متن گزارش را چاپ مینمائیم»

بر حسب تصمیم مجمع عمومی سازمان ملل متحد - و ر خ ۲۰ دسامبر ۱۹۶۵
میلادی مقرر گردید که يك کنفرانس بین المللی راجع بحقوق بشر برای پیش بردن
اصول مذکور و اعلامیه جهانی حقوق بشر و توسعه و تضمین حقوق سیاسی - مدنی -
اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی ابنای بشر و خاتمه دادن بهر نوع تبعیض و انکار حقوق
بشر و آزادیهای اساسی بعلمت نژاد - رنگ - جنس - زبان یا مذهب و مخصوصاً برای
از بین بردن سیاست آپارتاید (حقوق جداگانه) تشکیل شود .
موضوع خاص کنفرانس باید بشرح ذیل باشد :

الف - ملاحظه و مطالعه پیشرفتهائی که از تاریخ تصویب اعلامیه جهانی حقوق
بشر در زمینه حقوق بشر بعمل آمده است .

ب - ارزیابی آثار و روش هائی که از طرف سازمان ملل متحد در زمینه حقوق بشر
بکار رفته است مخصوصاً راجع به بر کناری هر نوع تبعیض نژادی و سیاست آپارتاید .
ج - تنظیم و تهیه برنامه اقدامات بعدی که در تعقیب بر گذاری سال بین المللی
حقوق بشر باید بعمل آید .

بعدا در تاریخ ۱۲ دسامبر ۱۹۶۳ سال ۱۹۶۸ را سال بین المللی حقوق بشر تعیین
کردند و کمیته ۲۱ نفری برای تنظیم برنامه کنفرانس تعیین گردید که من جمله
ایران هم عضو کمیته مذکور بود و دبیر اجرایی خاص هم آقای مارک شرایبر

رئیس قسمت حقوق بشر سازمان ملل تعیین گردید و بر نامه کنفرانس بتصویب مجمع عمومی سازمان ملل رسید .

نظر باینکه دولت شاهنشاهی ایران از سازمان ملل دعوت کرد که کنفرانس بین المللی حقوق بشر را در تهران تشکیل دهند مجمع عمومی سازمان ملل در تاریخ ۱۹ دسامبر ۱۹۵۶ این دعوت را پذیرفت و از اعضاء سازمان ملل و موسسات وابسته دعوت کرد که در کنفرانس مزبور شرکت نمایند و مخصوصاً اظهار امیدواری کرد که از جمله مسائل مهمی که مورد توجه خاص کنفرانس تهران قرار خواهد گرفت بر طرف کردن همه نوع تبعیضات نژادی - آپارتاید و کلونیالیسم (سیاست استعماری) می باشد .

این کنفرانس از تاریخ دوم تا بیست و سوم اردیبهشت ۱۳۴۷ در ساختمان جدید بنا به اداری مجلس شورای ملی تشکیل شد و با نطق افتتاحیه اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر و با حضور علیاحضرت شه بانو فرح و دبیر کل سازمان ملل آقای اوتانت کنفرانس مزبور گشایش یافت و آقای اوتانت برای یادبود سال بیستم تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر پیام خاصی بنام سازمان ملل ایراد کرد و پیام های دیگری نیز از سران دول شرکت کننده در کنفرانس قرائت شد . هشتاد و چهار دولت رسماً در کنفرانس شرکت داشتند که اسامی آنان بدین قرار است :

افغانستان - الجزایر - آرژانتین - استرالیا - اطریش - مکزیک - برزیل - بلغارستان - روسیه سفید - کامبوج - کانادا - سیلان - شیلی - چین ملی - کستاریکا - کوبا - قبرس - چکوسلواکی - دانمارک - اتیوپی (حبشه) - آلمان غربی - فنلاند - فرانسه - غنا - یونان - هائیتی - واتیکان - مجارستان - هندوستان - اندونزی - ایران - عراق - ایرلند - اسرائیل - ایتالیا - ساحل عاج - ژاپون - اردن - کنیا - کویت - لبنان - لیبیا - لیبی - ماداگاسکار - مالزی - موریتانیا - مکزیک - مغولستان - مراکش - نپال - هلند - زلاندنو - نیجریه - نروژ - پاکستان - فیلیپین - لهستان - جمهوری کره جنوبی - ویتنام جنوبی - رومانی - عربستان سعودی - اسپانیا - سوئد - سوئیس - سوریه - تایلند (سیام) - ترینیداد - تباکو - تونس - ترکیه - اوگاندا - اوکرائی - روسیه

شوروی - جمهوری متحده عرب (مصر) - انگلستان - تانزانیا - ایالات متحده امریکا - اوروگوئه -
ونزوئلا - یمن - یوگوسلاوی و زامبیا بودند .

مؤسسات وابسته سازمان ملل از قبیل کمیته اعطای استقلال ممالک و ملل
مستعمره ، کمیسیون عالی سازمان ملل برای پناهندگان و سازمان کمک بکودکان
عمچنین سازمان خواربار و کشاورزی سازمان ملل - سازمان تربیتی و علمی و
فرهنگی سازمان ملل متحد (اونسکو) سازمان بهداشت جهانی سازمانهای
بین المللی دیگر مانند شورای اروپا و اتحادیه دول غرب - سازمان اتحادیه افریقا -
سازمان ممالک امریکا و عمچنین تعدادی از سازمانهای غیر دولتی دعوت شده بودند
که نظری بکنفرانس تهران بفرستند .

مجمع عمومی کنفرانس **والاحضرت اشرف پهلوی** را بریاست انتخاب کرد و
۱۸ نایب رئیس از ممالک و قاره های مختلف انتخاب شدند و آئین نامه داخلی کنفرانس
با اصلاحاتی تصویب رسید .

برای رسیدگی بموضوعات مورد بحث در کنفرانس پنج کمیته انتخاب شدند
که کمیته اول مأمور رسیدگی بموضوع **تبعیض نژادی** و دوم راجع بحقوق زن و
کمیته های دیگر راجع بمسائل عمومی و رسیدگی باعتبار نامه ها و تمهید گزارش
نهایی کنفرانس بود که هر یک جدا گانه گزارش خود را بکنفرانس تقدیم نمودند و مورد
تصویب قرار گرفت .

از جمله مؤسسات غیر دولتی که بعنوان ناظر در کنفرانس شرکت داشتند سه نفر از
و کلاء دادگستری ایران را بنمایندگی انتخاب کرده بودند: اتحادیه حقوق بین المللی
(International Law Association) با نمایندگی آقای دکتر محمد شاهکار و قاضی
بکت شاو ، حکومت جهانی (The World Federalists) بنمایندگی آقای دکتر احمد
هومن ، آقای شرار و اتحادیه کانونهای و کلاء جهانی (International Bar Association)
بنمایندگی نویسنده این گزارش بود . عمچنین انجمن بین المللی حقوقدانان (ژنو)
آقای سونمک برآید دبیر کل را که نیز رئیس مؤسسات دولتی حقوق بشر می باشد

بتهران فرستاده بودند . خانم سناتور دکتر منوچهریان نیز از طرف اتحادیه بین‌المللی زنان حقوقدانان در کنفرانس شرکت کرده بودند .

برنامه کنفرانس تحت ۱۱ ماده تنظیم و بتصویب رسید که نتیجه در اعلامیه نهائی کنفرانس ذکر خواهد شد . پنج زبان انگلیسی - فرانسوی - اسپانیائی - روسی - چینی زبانهای رسمی کنفرانس بودند که اسناد و اعلامیه نهائی کنفرانس - زبانهای مزبور تنظیم و بامضاء نمایندگان شرکت کننده رسید .

نطق افتتاحیه اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر حاوی نکات جالبی بود که يك قسمت آن زیلا درج میشود و معرف آزادمنشی و بشر دوستی وارث تخت و تاج کورش کبیر می باشد . شاهنشاه در مقدمه نطق خود اهمیت انتخاب شهر تهران را با توجه باینکه فرمان اجرای نخستین منشور شناسائی حقوق بشر در ۲۵۰۰ سال پیش توسط کورش کبیر در کشور ایران صادر شد ستودند و از جمله اشاره فرمودند .

« ارزش انکار ناپذیر اعلامیه در بیان اصولی است که خواستههای همه را برای زندگی بهتر، آزادی بیشتر و شایستگی واقعی تر منعکس می سازد . دردنیای ما دیگر حقوق سیاسی بدون حقوق اجتماعی ، عدالت قضائی بدون عدالت اجتماعی و بالاخره دموکراسی سیاسی بدون دموکراسی اقتصادی مفهوم واقعی ندارد .

اجرای واقعی و موثر عدالت قضائی ، تأمین حقوق مدنی و دموکراسی سیاسی همراه با عدالت اجتماعی - تأمین حقوق اجتماعی و دموکراسی اقتصادی - امروزه نه تنها وظیفه ملی هر دولتی را تشکیل می دهد بلکه پر ارزشترین هدیه است که هر حکومتی می تواند بجامعه بشری و صلح بین‌المللی بدهد . تنها در این شرایط است که حقوق بشر می تواند واقعاً و حقیقتاً تأمین گردد و تحت چنین شرائطی است که بشریت می تواند از بلیات گرسنگی - بیماری - نادانی و جنگ در امان باشد . »

نتیجه کار کنفرانس

در کمیته‌های مختلف و مجمع عمومی ۲۴ قطعنامه در باره مسائل مورد بحث کنفرانس و مربوط بحقوق بشر بتصویب رسید که اصول کلی آنها عبارت از : اقدامات لازم برای

محدود و از بین بردن کامل تبعیضات نژادی بهره‌جو که باشد اعم از سیاست آپارتاید و غیره -
اجرای کامل اصول اعلامیه جهانی حقوق بشر در تعیین سرنویس و اعطاء فوری استقلال
بکشورهای تحت استعمار - کوشش در لغو بردگی و تجارت برده بهره‌نوع و بهره‌شکل -
اقدام لازم برای توسعه حقوق زن و برنامه درازمدت برای پیشرفت زن در جامعه -
اقدام لازم برای تحکیم دفاع حقوق بشر و آزادیهای فردی و اجتماعی - اقدامات بین‌المللی
برای اجرای موثر قطعنامه‌ها و منشورها و میثاقها راجع به حقوق بشر - اقدامات دیگر
برای تحکیم فعالیت‌های سازمان ملل در توسعه و ترویج و استفاده کامل از حقوق سیاسی ،
مدنی ، اقتصادی ، اجتماعی ، فرهنگی و احترام به حقوق بشر در سرزمینهای اشغال شده
بطور اعم و در فلسطین بطور اخص .

از قطعنامه‌های مهمی که بتصویب کنفرانس رسید یکی اجرای کامل حقوق بشر
در سرزمینهای اشغال شده توسط قوای اسرائیل بود که با وجود مخالفت شدید نمایندگان
اسرائیل مورد تصویب قرار گرفت قطعنامه تصویب نمودند که راجع باعطای کلیه حقوق
سیاسی ، اجتماعی ، فرهنگی به جامعه زنان بود . قطعنامه قابل توجه دیگر تشویق دولتها
بشرکت دادن جوانان در برنامه‌های مختلف ملی و جوانان در آشنائی بیشتر با حقوق بشر
بود . نازیسم (ملت پرستی افراطی مانند حکومت‌های نازی آلمان و فاشیست ایتالیا) بموجب
قطعنامه کنفرانس محکوم گردید . محکومیت سیاست آپارتاید (در آفریقای جنوبی و
رودزیا) و محکومیت تبعیضات نژادی آن حکومت‌ها مورد تأیید کنفرانس قرار گرفت
و در پایان ، اعلامیه کنفرانس بنام بیانیه تهران تحت ۱۹ ماده که از نظر اهمیتی که دارد
در آخر گزارش درج می‌شود با اتفاق آراء مورد تصویب قرار گرفت .

آنچه شایان ذکر است تشکیل کنفرانس در تهران و تشکیلات منظم و دقیق آن
بود که اجازه داد قریب بیست هزار نفر نمایندگان برجسته جهان در تهران گرد هم آیند
و راجع بموضوع مهم حقوق بشر و اجرای آن بحث و تبادل نظر کنند و سفارشات و پیشنهاد
های قابل توجهی بدولتها بنمایند . نظم و ترتیب کنفرانس مورد تمجید شرکت کنندگان
در کنفرانس قرار گرفت . نطق بسیار بلیغ و پر معنی شاهنشاه آریامهر و ریاست براننده

و موثر و الاحضرت شاهدخت اشرف پهلوی و فعالیت دائمی و ثمر بخش هیأت نمایندگان ایران در به ثمر رسانیدن کنفرانس قابل توجه بود .

تشکیل این کنفرانس در تهران باعث شد که کشور ما را نمایندگان برجسته جهان بشناسند و با سفرهایی که اعضاء کنفرانس بشیراز و اصفهان و کنار دریای مازندران کردند با آثار باستانی و زیباییهای طبیعی کشور ما آشنا شدند و خاطره آموزنده و دلپذیری از هنر و مہمان نوازی مردم مازہ آورد سفر خویش کردند .

راجع با اجرای قطعنامه های کنفرانس تهران ریاست عالیہ کنفرانس در نطق خود متذکر شدند کہ اینک موقع تصمیم قاطع برای اجرای اصول اعلامیہ حقوق بشر رسیده است و آیندہ نشان خواهد داد تا چه حد دولتہا مصمم بعملی کردن آن اصول هستند . امید است با تشکیل این کنفرانس معظم گام موثری در اجرای حقیقی اعلامیہ جهانی حقوق بشر و بر خورداری ابناء بشر از آزادیہای مذکور در آن برداشته شود .

بیانیه تهران

کنفرانس بین المللی حقوق بشر

کہ از ۲۲ آوریل تا ۱۳ ماہ ۱۹۶۸ برای بررسی پیشرفت خاصہ طی بیست سال از تاریخ قبولی اعلامیہ جهانی حقوق بشر و تنظیم برنامه‌ای برای آیندہ در تهران تشکیل گردید ،

باءالاحظہ مشکلات مربوط بہ فعالیت‌های ملل متحد در راه ترویج و تشویق احترام بحقوق بشر و آزادیہای اساسی .

بدر نظر داشتن قطعنامه‌های مصوبہ کنفرانس .

با توجه باین کہ برگزاری سال بین المللی حقوق بشر در زمانی ضرورت میگیرد کہ جهان در حال طی جریان دگرگونی بیسابقہ است .

بدر نظر گرفتن امکانات جدیدی کہ بواسطہ پیشرفت سریع دانش و تکنولوژی بدست آمده است .

با اعتقاد باین که در عصری که معارضه و تجاوز در قسمتهای بسیاری از جهان شایع است، واقعیت اتکای افراد بشر بیکدیگر و نیاز به وحدت منافع بشری آشکارتر از هر زمان دیگری است.

باشناخت این که صلح آرزوی همگانی بشریت است و این که صلح و عدالت برای تحقق کامل حقوق بشر و آزادیهای اساسی ضروری است.

رسم اعلام میدارد:

۱- حائز نهایت اهمیت است که اعضای اجتماع بین المللی تعهدات رسمی خود را به ترویج و تشویق احترام بحقوق بشر و آزادیهای اساسی برای همه و بدون تبعیض از هر حیث مانند نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقاید سیاسی و سایر عقاید انجام دهند.

۲- اعلامیه جهانی حقوق بشر تفاهم مشترك همه جهان را درباره حقوق ذاتی و غیر قابل تجاوز همه اعضای خانواده بشر بیان داشته و برای اعضای اجتماع بین المللی تعهدی را تشکیل میدهد.

۳- میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، سیاسی و فرهنگی، اعلامیه اعطای استقلال بمردم کشورهای مستعمره، مقاله نامه بین المللی راجع به از میان بردن همه اشکال تبعیضات نژادی و همچنین مقاله نامه ها و اعلامیه های دیگر که در زمینه حقوق بشر تحت توجهات ملل متحد مؤسسات تخصصی و سازمانهای منطقه ای بین الدول بتصویب رسیده است موازین و تعهدات تازه ای بوجود آورده است که کشورها باید با آنها موافقت کنند.

۴- از زمان تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر ملل متحد در راه تعریف موازین برای برخوردار شدن و حمایت از حقوق بشر و آزادیهای اساسی پیشرفت مهم کرده است. در طی این مدت بسیاری از اسناد بین المللی بتصویب رسید ولی هنوز برای بکار بستن آن حقوق و آزادیها کار بسیاری در پیش است که باید انجام شود.

۵- منظور بدوی ملل متحد در زمینه حقوق بشر نایل شدن هر فرد به آخرین حد

آزادی و حیثیت است برای تحقق پذیرفتن این منظور قوانین کشورها باید بدون توجه به نژاد، زبان، مذهب یا عقیده سیاسی افراد به هر یک از آنان آزادی بیان اطلاعات، وجدان، مذهب و همچنین حق شرکت در حیات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشورش اعطاء نماید.

۶- کشورها باید بطور مؤثر تصمیم خود را برای اجرا کردن اصولی که در منشور ملل متحد و دیگر اسناد بین المللی مربوط بحقوق بشر و آزادیهای اساسی ذکر شده تأیید کنند.

۷- انکار کلی حقوق بشر تحت سیاست نفرت انگیز آپارتاید مورد شدیدترین نگرانی اجتماع بین المللی است. این سیاست آپارتاید که بعنوان حمایت عنیبه بشریت محکوم شده است، جدا باختلال در صلح و امنیت بین المللی ادامه میدهد. از اینرو برای اجتماع بین المللی واجب است که هر وسیله ممکن را برای از میان بردن این بلیه بکار برد. مبارزه بر علیه آپارتاید قانونی شناخته شده است.

۸- ملت های جهان باید از مضار تبعیضات نژادی کاملاً آگاه بوده و برای مبارزه با آن متحد شوند. اجراء اصل عدم تبعیض که در منشور ملل متحد و اعلامیه جهانی حقوق بشر و دیگر اسناد بین المللی در زمینه حقوق بشر نیز ذکر شده واجب ترین وظیفه بشریت در سطح بین المللی و ملی است. کلیه آینده لوژیهای که بر پایه برتری نژادی و تعصب استوار است باید محکوم شود و باید در مقابل آنها مقاومت کرد.

۹- هشت سال پس از تصویب اعلامیه مجمع عمومی در باره انعطاف استقلال به کشورها و ملت های تحت استعمار هنوز مسائل استعماری موجب نگرانی اجتماع بین المللی است. کشورهای عضو باید عاجلانند با دستگاہهای مربوطه سازمان ملل متحد همکاری نمایند تا اقدامات مؤثر جهت اجراء کامل مفاد اعلامیه مزبور بعمل آید.

۱۰- انکار کلی حقوق بشر که ناشی از تجاوز یا هر برخورد مساجانه با عواقب اسف انگیز آن است و سبب بدبختی بیشمار برای بشر میگردد عکس العملی را موجب میشود که میتواند جهان را به مخاصماتی که روز بروز رو به توسعه است دچار سازد. این

وظیفه اجتماع بین‌المللی است که برای ازمیان بردن این بلایا همکاری کند .
۱۱- انکار کلی حقوق بشر که نتیجه تصبات درزمینه نژاد- مذهب- اعتقاد یا بیان عقیده است بوجدان بشریت تجاوز میکند و مبانی آزادی، عدالت و صلح جهان را بنخطر میاندازد .

۱۲- شکاف روزافزون بین کشورهای توسعه یافته و کشورهای در حال توسعه مانع از تحقق یافتن حقوق بشر در اجتماع بین‌المللی است . شکست خوردن «دهه توسعه» در رسیدن به هدفهای معقولات نیز ایجاب میکند که هر کشور بنا به امکاناتی که در اختیار دارد حداکثر کوشش را برای محو کردن این شکاف مبذول دارد .

۱۳- از آنجائیکه حقوق بشر و آزادیهای اساسی تقسیم ناپذیر است تحقق پذیرفتن کامل حقوق مدنی و سیاسی بدون برخورداری از حقوق اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی غیر ممکن است . نیل به پیشرفت مداوم در اجراء حقوق بشر سیاستهای علمی و بین‌المللی درزمینه اقتصادی و توسعه اجتماعی منوط میشود .

۱۴- وجود بیش از هفتصد میلیون نفر بیسواد در سراسر جهان يك مانع بزرگ برای کوشش در راه تحقق بخشیدن به مقاصد و هدفهای منشور ملل متحد و مواد اعلامیه جهانی حقوق بشر است . اقدام بین‌المللی بمنظور ازمیان بردن بیسوادی در سراسر جهان و اعتلای تعلیم در همه سطحها مستلزم بذل توجه فوری است .

۱۵- تبعیضی که هنوز زنان در مناطق گوناگون جهان قربانی آن هستند باید از میان برداشته شود . وضع اجتماعی پست برای زنان خلاف منشور ملل متحد و مواد اعلامیه جهانی حقوق بشر است . بکار بستن اعلامیه راجع به ازمیان بردن همه نوع تبعیض علیه زنان يك الزام پیشرفت بشریت است .

۱۶- حمایت خانواده و کودک کماکان مورد توجه اجتماع بین‌المللی است والدین حق اساسی دارند که آزادانه تعداد فرزندان خود و فاصله مابین تولد آنانرا تعیین کنند .

۱۷- باید از آرمانهای نسل جوان برای يك دنیای بهتر که در آن حقوق بشر

و آزادیهای اساسی کاملاً اجرا شود تشویق کرد . شرکت جوانان در ساختن آتیه بشریت ضروری است .

۱۸- با اینکه اکتشافات علمی و پیشرفتهای تکنولوژی افقهای وسیعی برای پیشرفت اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی گشوده است امکان دارد که این پیشرفتهای حقوق و آزادیهای فردی را بخطر اندازد . این واقعیت باید مورد توجه مداوم قرار گیرد ،

۱۹- خلع سلاح منابع عظیم انسانی و مادی را که اکنون وقف مقاصد نظامی است آزاد خواهد کرد . این منابع باید برای اعتلاء حقوق بشر و آزادیهای اساسی بکار برده شود . خلع سلاح عمومی و کامل یکی از عالیترین آرمانهای همه ملتهاست .

از اینرو

کنفرانس بین المللی حقوق بشر

۱- با تأیید ایمان خود با اصول اعلامیه جهانی حقوق بشر و دیگر اسناد بین المللی

در این زمینه

۲- تأکید میکنند که همه ملتها و دولتها خود را وقف اصولی که در اعلامیه جهانی

حقوق بشر ذکر شده است بکنند و کوششهای خود را در راه آماده کردن یک نژاد گانی هماهنگ با آزادی و ناقل رفاه جسمانی، عقلانی، اجتماعی و معنوی برای همه افراد بشر بکار اندازند.